

Inventarisatie One Laptop Per Child in India en Nepal

Tijdens de reis "In de voetsporen van Xplore India en Nepal" reisden Frits Hoff (stichting OpenWijs.nl) en Jos Smeets (stichting Global Exploration) samen met Philip Hilven van L1TV door India en Nepal. In twee weken tijd bezochten zij 6 Xplore projecten in India en 9 Xplore projecten in Nepal. Gedurende het informatieve bezoek aan de diverse partnerscholen werd de behoefte aan en de mogelijkheid tot realisatie van een One Laptop Per Child programma onderzocht.

Inventarisatie:

Er zijn grote verschillen tussen arme overheidsscholen en rijkere particuliere scholen. Vrijwel alle partnerscholen behoren tot de eerste categorie. De opmerkingen hieronder zijn gebaseerd op informatie van internet, van lokale gidsen, OLE Nepal en de korte gesprekken die we met de scholen konden houden. Onvoldoende om zeker te zijn van juiste conclusies maar het geeft wel aan hoe het ongeveer zit. Een artikel in een Indiase krant tijdens onze reis bevestigde deze situatie.

Docenten, leerlingen en scholen:

Er is een groot tekort aan docenten, laat staan aan goede en gemotiveerde docenten. Diverse docenten en managers bevestigden dit. Veel docenten hebben zelf niet meer opleiding dan middelbare school, mogelijkheden tot verdere scholing lijken te ontbreken. Het aanzien van docenten staat laag door hun lage salaris, hierdoor vermindert de motivatie al snel of zijn ze gedwongen bijbaantjes uit te voeren. Sommige docenten komen niet of nauwelijks naar school, met name in de meer afgelegen dorpjes waar het leven voor iemand met een opleiding niet inspirerend is. In Nepal zijn de laatste jaren erg veel stakingen waardoor soms de helft van de lessen uitvallen. Toch hebben we ook vele enthousiaste docenten ontmoet.

Leerlingen zijn zoals altijd leergierig en speels. Helaas kunnen niet alle ouders het schooluniform en de schoolkosten betalen waardoor hun kinderen niet naar school kunnen. Kinderen uit afgelegen dorpjes hebben vaak achterstanden waardoor ze niet naar school durven. Stichting Veldwerk laat zien dat deze kinderen in een jaar tijd klaar gestoomd kunnen worden om toch naar de overheidsscholen te gaan.

Ook in kleine afgelegen dorpjes zijn vaak schooltjes te vinden waar dan de kinderen uit de wijde omgeving naar toe komen. De lessen zijn traditioneel, de leerkracht staat voor het bord en de leerlingen zeggen vaak na wat er gezegd is. Om de orde te bewaren gaat het op sommige scholen niet bepaald zachtzinnig toe. De groepsgrootte is variabel, van 20 tot 60 leerlingen per klas.

De sanitaire voorzieningen zijn slecht, de WC's zijn zo smerig dat wij er geen gebruik van zouden maken. Handen wassen na toiletbezoek is niet mogelijk waardoor ziektes veel voorkomen. Dit voorjaar zijn er al 13.000 kinderen in Nepal onnodig aan diarree overleden, waarschijnlijk ligt het aantal veel hoger. Voor docenten zijn de WC's veel beter maar die WC's zijn afgesloten. Het zou goed zijn als er in het onderwijs meer kennis verspreid zou worden over hygiëne (en andere ecologische oplossingen) en gebruik zou worden gemaakt van goede WC's, ook als voorbeeld voor de ouders.

Hardware en technisch beheer:

Elke school had al een of meerdere computers maar meestal werkten deze niet of nauwelijks. Veelal zeer oude PC's waarbij de kennis hoe deze te beheren over het algemeen ontbrak. Een school had zelfs een prachtig nieuw computerlokaal maar ook daar deed geen enkele computer het meer. Als de computers het deden vielen ze vaak uit vanwege het onstabiele stroomnet. Over het algemeen was er geen netwerk en dus ook geen schoolserver voor back-ups etc. Nieuwe computers en technische ondersteuning is voor veel scholen te duur.

Software:

Overal werd gebruik gemaakt van Microsoft software, altijd illegale versies die zeer goedkoop verkrijgbaar zijn op de markten. Het fenomeen open source software was, op een docent na, volslagen onbekend.

Content:

Papieren boeken worden gebruikt alhoewel ze weinig te zien waren. Sommige scholen liggen afgelegen waardoor ze de boeken vaak te laat krijgen. Mondelinge kennisoverdracht met ondersteuning van het schoolbord lijkt nog erg belangrijk. De inhoud lijkt vrij ouderwets te zijn.

De inhoud van de computerlessen komt meestal niet verder dan basis computer vaardigheden zoals tekstverwerken, websurfen, presentaties maken en tekenen. Dat computers ook ingezet kunnen worden om lessen te ondersteunen, testjes af te nemen, animaties, presentaties of filmpjes te bekijken etc. leek nog volstrekt onbekend. Ook het fenomeen elektronische leer omgeving was nog onbekend: websites die het leren via internet ondersteunen en waarbij de leraar het leerproces goed kan volgen en waar nodig kan ingrijpen. Overigens is het gebrek aan deze kennis niet zo bijzonder, veel van deze kennis ontbreekt ook bij veel Nederlandse docenten.

Internet:

Tot onze verbazing hadden ook de zeer afgelegen dorpjes internet, zij het gebrekkig en zeer traag. Net als bij ons vijftien jaar geleden via dure telefoonlijnen of zoals in Nepal via straalverbindingen (antennes zoals wij ze vroeger voor TV gebruikten). Genoeg om te emailen maar volstrekt onvoldoende om filmpjes (b.v. van YouTube) te bekijken, laat staan door meerdere leerlingen tegelijk. Dergelijke content zal dus lokaal op een schoolserver moeten draaien.

Demonstratie en overleg:

Docenten en managers kregen een demonstratie van de [XO](#), een laptop speciaal ontwikkeld voor het lager onderwijs in ontwikkelingslanden.

Ook kregen ze een demo van Sugar, een open source softwarepakket dat niet alleen een "Office"pakket bevat maar ook tal van educatieve programma's en games.

De voordelen van het gebruik van open source software en van open content werden duidelijk gemaakt.

Docenten en managers van de scholen waren overal enthousiast. Een goedkope en robuuste laptop, een accu die stroomonderbrekingen overbrugd, een laptop die zelf te repareren is, eenvoudig en gratis te updaten, voorzien is van gratis educatieve programma's en digitale (school)boeken, zo'n complete educatieve tool wilden ze graag zo snel mogelijk.

Conclusie en follow-up

Het is dus zeer de moeite waard is bij deze scholen een laptop project op te starten. In

november krijgen de 40 docenten en leerlingen die naar Nederland komen ieder een laptop voor een jaar in bruikleen en vier trainingen in het gebruik en beheer van deze laptops en de software. De scholen zullen op afstand begeleid worden en in het komende jaar zal er een lokale beheersorganisatie opgezet worden, in samenwerking met lokale partners zoals OLE Nepal.

Als het komende jaar duidelijk is dat de laptops goed gebruikt worden kan bij het volgende Xplore project het aantal laptops uitgebreid worden zodat elke klas een of meerdere keren per week kan beschikken over een set laptops voor alle leerlingen. De bedoeling is uiteindelijk elk kind zijn of haar eigen laptop te geven die ook thuis gebruikt kan worden.

Achtergrondinformatie:

Partnerscholen:

India:

1. The Village of hope Delhi
2. Venkatheswhar International School Delhi
3. Peghon Bakula Instituut Spituk leh Ladak.
4. Lamdon High secondary school Leh Ladak
5. Tibetan Children Village secondary School Choglamsar Ladak
6. Shey Lamdon primary school Ladak.

Nepal:

1. Xavier secondary High school Kathmandu
2. Tsering art School Kathmandu
3. Life Development Centre Sankhu
4. Deaf Children School Naxal
5. Chitwan Bauchali secondary school
6. Tibetan Children village secondary school Leksde
7. Thankot primary school Gudrung mountain area
8. stichting Kumari Valkenburg
9. st Veldwerk Heiloo / Kathmandu

Lokale partners:

OLE Nepal, Open Learning Exchange www.olenepal.org